

לכבוד השנה החדשה – 2.1.2009 - יצאנו לטייל בג'וליס וסביבתה בהיבט מזווית אחרת על הנושא הדרוזי. הוביל גדעון.

נכחו: אורי + חבר, אמוץ + סמדר, אמנון ריינהולד, ברוך, גדעון, דורון, זמירה, אבנר (אבא של חגית) + גדעון אדר (גם הוא מגעתון), יעקב, מאיר, מיכה רודד, מיכאל, נגה, פרדי, פריד פדול (בקיעה), רועי, רותם, שחר פלג (כמון). לחדשים ברוכים הבאים.

הסיור נערך סביב שלוש נקודות (ראו קבצים מצורפים) שנמצאות בלב האמונה הדרוזית: התחלנו את הסיור בהליכה רגלית קצרה ויפה אל נחל יצהר – למערת המתבודד. אחרי הימים הקרים שעברנו עשה איתנו מזג האוויר חסד. ירוק של נביטה. משטחים של טוריים מצויים מתחת לזיתים. כלנית אדומה ראשונה. על המצוק בקניון נחל יצהר יש צמחיה עשירה. שם כבר פרח המציץ. ריכוזים גדולים של עלי חבצלת קטנת פרחים, סקליגריה, צוריות ועוד. הפעם מצאנו את האזור שמתחת למערה נקי. עלינו בסולמות, צפינו בנץ גדול, וסיפרנו את סיפור המקום שהפך מוקד עליה לרגל. וכמובן החוויה של המעבר בצינור/מעביר המים הארוך 50-60 מטר.

מהשטח המשכנו אל תוך סמטאות הכפר ג'וליס.

אחרי חליצת נעליים מסורתית ישבנו ב"מאדאפה" - אולם האירוח של שייח' אמין טריף, בסמוך לקברו. סקרנו את חייו ופועלו והתרשמנו מהתמונות הרבות שלו, של מפגשים עם אישים מפורסמים. מכאן המשכנו לקברו של שייח' עלי פארס – גדול הדור של המאה ה-18 שמותו מסמל את תחילתה של הנהגת העדה הדרוזית על ידי משפחת טריף. סקרנו גם את המידע על אדם מיוחד זה, וראינו איך קברו הפך לאבן שואבת לקבורות של דורות אחריו, כולל חיילי צה"ל. סיימנו בחושך, חכמים קצת יותר. עוד נדברך של האזור נפתח בפנינו. תודה לגדעון.

ולסיום כמה דברים שאמר פריד, לגבי התנהגות במקומות הקדושים לדרוזים. דברים שכדאי לדעת ולהתנהג לאורם עם הרגישות המירבית:

- להיכנס עם כיסוי ראש.
- לא לערב נשים עם גברים.
- לא להישען על קבר.
- לא לשבת ברגליים משוכלות או רגל על רגל – זהו סמל לעליונות שלא ניתן כבוד.